Wydział FiIS	Mikołaj Gralczyk Karolina Nowosad		Rok III	Grupa VII	Zespół III
Pracownia Izotopowa WFiIS	Tem	Nr ćwiczenia 10			
Data wykonania 29.04.2015	Data oddania 8.04.2015	Zwrot do popr.	Data oddania	Data zaliczenia	OCENA

0. Cel ćwiczenia

Zapoznanie się z metodą znaczników promieniotwórczych stosowanych w metodzie radioizotopowej do oznaczania rozpuszczalności związków trudno rozpuszczalnych.

1. Wstęp teoretyczny

Zasada metody radioizotopowej opiera się na sporządzeniu badanego na rozpuszczalność osadu, który zawiera wskaźnik promieniotwórczy, a następnie rozpuszcza go w wodzie lub w innym rozpuszczalniku.

Stężenie substancji rozpuszczonej określa się przez pomiar aktywności roztworu i porównanie jej z aktywnością sporządzonego roztworu wzorcowego.

Iloczyn rozpuszczalności – wielkość stała, iloczyn stężeń molowych jonów w roztworze nasyconym. Dla związku AB (T=const):

$$L = [A^+][B^+] \tag{1}$$

Przekroczenie wartości iloczynu stężeń molowych w roztworze nasyconym powoduje powstanie fazy stałej danego związku(wytrącenie osadu). Wniosek: zwiększenie stężenia jednego z jonów musi spowodować obniżenie stężenia drugiego jonu w roztworze, dla zachowania stałej wartości L.

Rozpuszczalność określa ilość gramów substancji rozpuszczonych w 100 cm³ rozpuszczalnika.

2. Układ pomiarowy

W skład układu pomiarowego wchodzą:

- zestaw pomiarowy z licznikiem scyntylacyjnym,
- mieszadło magnetyczne,
- urządzenie do sączenia,
- szklane i automatyczne pipety o różnych objętościach,
- zlewki.

Odczynniki wykorzystane podczas ćwiczenia:

- K¹³¹I.
- 0,1 M KJ,
- 0,05 M Pb(NO₃)₂,
- alkohol.

3. Metody pomiaru

Do pierwszej zlewki odmierzono 15 ml (niepewność 0,2 ml) roztworu 0,1 M KI do którego dodano jedną kroplę roztworu promieniotwórczego K¹³¹I. W międzyczasie do drugiej zlewki odmierzono 50 ml (niepewność 0,2 ml) wody. Kolejno z pierwszej zlewki pobrano 10 ml (niepewność 0,2 ml) roztworu aktywnego i umieszczono w trzeciej zlewce, do której następnie dodano 10,5 ml (niepewność 0,2 ml) 0,05 M Pb(NO₃)₂. Roztwór przemieszano i odstawiono na 10 minut. Po upływie czasu zawartość trzeciej zlewki przesączono. Osad wraz z sączkiem umieszczono w zlewce drugiej zawierającej odmierzoną wcześniej wodę. Całość pozostawiono do mieszania na godzinę.

W międzyczasie przeprowadzono pomiar tła naczynek pomiarowych oraz sporządzono roztwór wzorcowy. Do kolby pomiarowej odmierzono 2 cm³ (niepewność 0,2ml) roztworu aktywnego (sporządzonego w pierwszej zlewce), który rozcieńczono 48 cm³ (niepewność 0,2 ml) wody destylowanej. Następnie pobrano 2 cm³ roztworu wzorcowego do każdego z dwóch naczyniek pomiarowych (naczynko 1 i 2). Po zakończeniu godzinnego mieszania, pobrano 6 cm³ roztworu znad osadu i przesączono. Do dwóch pierwszych naczynek pomiarowych pobrano po 2 cm³ (niepewność 0,2 ml) przesączonego roztworu (naczynko 3 i 4), natomiast do reszty nieprzesączonego roztworu dodano 15 cm³ (niepewność 0,2 cm³) 0,05 M Pb(NO₃)₂ i odstawiono do mieszania na kolejne 20 minut. Po upływie czasu i opadnięciu osadu, roztwór przesączono. Następnie pobrano 2 cm³ (niepewność 0,2 ml) do każdej z dwóch zlewek (zlewka 5 i 6). Na sam koniec mierzono częstość zliczeń każdej z próbek.

4. Wyniki pomiarów

tabela 1 Zestawienie wyników pomiarów wraz z wyliczonymi niepewnościami.

1.p.	I _t	$u(I_t)$	I	u(I)	I-I _t	u(I-I _t)
1	13,0	3,6	39,0	6,2	26,0	7,2
2	13,0	3,6	37,0	6,1	24,0	7,1
3	13,0	3,6	33,0	5,7	20,0	6,8
4	14,0	3,7	33,0	5,7	19,0	6,9
5	13,0	3,6	24,0	4,9	11,0	6,1
6	15,0	3,9	25,0	5,0	10,0	6,3

I_t – liczba zliczeń tła

tabela 2 Zestawienie uśrednionych wyników pomiarów wraz z wyliczonymi niepewnościami.

l.p.	I _{tśr}	u(I _{tś})	${ m I}_{ m \acute{s}r}$	$u(I_{\acute{s}r})$	I _{śr} -I _{tśr}	$u(I_{\acute{sr}}-I_{\acute{t\acute{sr}}})$
1 2	13,0	0,0	38,5	1,1	25,0	1,1
3 4	13,5	0,5	33,0	0,0	19,5	0,5
5 6	14,0	1,0	24,5	0,5	10,5	1,1

Itár – średnia liczba zliczeń tła

I – liczba zliczeń pomiaru właściwego

I - I_t – liczba zliczeń pomiaru właściwego z uwzględnieniem tła

 $I_{\text{\'sr}}-\acute{\text{s}}\text{rednia}$ liczba zliczeń pomiaru właściwego

I_{sr} - I_{tsr} - średnia liczba zliczeń pomiaru właściwego z uwzględnieniem średniej liczby zmiczeń tła

5. Opracowanie wyników

Wszystkie niepewności zawarte w podpunktach punktu 5 (z wyłączeniem punktu 5.1, gdzie zostało to osobno opisane) zostały wyliczone z prawa przenoszenia niepewności.

5.1. Tło naczynek pomiarowych, pomiar właściwy wraz z niepewnościami

Jako pierwsze zmierzono tło naczynek pomiarowych. Niepewność liczby zliczeń tła wyliczono przy użyciu reguły pierwiastkowej. Tej samej metody użyto przy wyliczaniu niepewności pomiaru właściwego. Natomiast przy uwzględnianiu tła niepewności wyliczono z prawa przenoszenia niepewności.

Wyniki zbiorcze zamieszczono w tabeli 1.

5.2. Iloczyn rozpuszczalności oraz rozpuszczalność PbI₂

Dane tablicowe:

Rozpuszczalność Pb I_2 : 4,4 · 10^{-2} g/ 100 cm³ wody w temp. 0° C

0,41 g/100 cm³ wody w temp. 100°C

Iloczyn rozpuszczalności: $L = 7,47 \cdot 10^{-9}$ w temperaturze $15^{\circ}C$

 $L = 8.7 \cdot 10^{-9}$ w temperaturze 25°C

W pierwszej części ćwiczenia do zlewki odmierzono 15 cm³ roztworu 0,1 M KI do którego dodano jedną kroplę roztworu promieniotwórczego K¹³¹I. Założono objętość jednej kropli jako 0,05 ml oraz stężenie roztworu promieniotwórczego równe 0.

Po dodaniu kropli roztworu promieniotwórczego stężenie wyniosło:

$$C_{0} = \frac{100 \, mM \cdot V_{15}}{V_{15,05}} = \frac{100 \, mM \cdot 15 \, ml}{15,05 \, ml} = 99,7 \, mM$$

$$u(C_{0}) = \sqrt{\left[\frac{\delta \, C_{0}}{\delta \, V_{15}} \cdot u(V_{15})\right]^{2} + \left[\frac{\delta \, C_{0}}{\delta \, V_{15,05}} \cdot u(V_{15,05})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, mM}{V_{15,05}} \cdot u(V_{15})\right]^{2} + \left[\frac{-100 \, mM \cdot V_{15}}{V_{15,05}^{2}} \cdot u(V_{15,05})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, mM}{15,05 \, ml} \cdot 0,2 \, ml\right]^{2} + \left[\frac{-100 \, mM \cdot 15 \, ml}{(15,05 \, ml)^{2}} \cdot 0,2 \, ml\right]^{2}} = 13,3 \, mM$$

Niepewność została zaokrąglona do 3 miejsc znaczących, ze względu na fakt pokazania różnicy w stężeń przed i po dodaniu kropli roztworu promieniotwórczego.

Idac dalej, stężenie roztworu wzorcowego wyniosło:

$$C_{w} = \frac{C_{0} \cdot V_{2}}{V_{50}} = \frac{99.7 \, mM \cdot 2 \, ml}{50 \, ml} = 3.99 \, mM$$

$$u(C_{w}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{w}}{\delta V_{2}} \cdot u(V_{2})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{w}}{\delta V_{50}} \cdot u(V_{50})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{C_{0}}{V_{50}} \cdot u(V_{2})\right]^{2} + \left[\frac{-C_{w} \cdot V_{2}}{V_{50}^{2}} \cdot u(V_{50})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{99.7 \ mM}{50 \ ml} \cdot 0.2 \ ml\right]^{2} + \left[\frac{-3.99 \ mM \cdot 2 \ ml}{(50 \ ml)^{2}} \cdot 0.2 \ ml\right]^{2}} = \mathbf{0.40 \ mM}$$

jest proporcjonalne dla średniej liczby zliczeń dla naczynek 3 i 4.

$$C_{I} = \frac{C_{w} I_{p}}{I_{w}} = \frac{3.99 \text{ mM} \cdot 19.5}{25} = 3.11 \text{ mM}$$

$$u(C_{I}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{I}}{\delta C_{w}} \cdot u(C_{w})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{I}}{\delta I_{w}} \cdot u(I_{w})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{I}}{\delta I_{p}} \cdot u(I_{p})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{I_{p}}{I_{w}} \cdot u(C_{w})\right]^{2} + \left[\frac{-C_{w} \cdot I_{p}}{I_{w}^{2}} \cdot u(I_{w})\right]^{2} + \left[\frac{C_{w}}{I_{w}} \cdot u(I_{p})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{19.5}{25} \cdot 0.40 \text{ mM}\right]^{2} + \left[\frac{-3.99 \text{ mM} \cdot 19.5}{(25)^{2}} \cdot 1.1\right]^{2} + \left[\frac{3.99 \text{ mM}}{25} \cdot 0.5\right]^{2}} = \mathbf{0.35 \text{ mM}}$$

Po przesączeniu pomiędzy roztworem a osadem ustalił się stan równowagi dynamicznej opisany poniższym równaniem.

$$PbI_2 \rightarrow Pb^{2+} + 2I^- \tag{2}$$

Wynika z niego, że stężenie C_{Pb} jonów Pb^{2+} w roztworze przesączonym jest dwukrotnie mniejsze od stężenia C_I jonów I.

$$C_{Pb} = \frac{1}{2} C_I = 1,56 \, mM$$

$$u(C_{Pb}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{Pb}}{\delta C_I} \cdot u(C_I)\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot u(C_I)\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot 0.35 \, mM\right]^2} = \mathbf{0.18} \, mM$$

Znając stężenie jonów Pb²⁺ i I⁻ wyznaczono iloczyn rozpuszczalności jodku ołowiu (PbI₂) korzystając ze wzoru (1).

$$L_{PbI_2} = [Pb^{2+}][I^{-}] = C_{Pb} \cdot C_I^2 = 0.00414 \cdot (0.0021)^2 = 7.6 \cdot 10^{-9}$$

$$u(L_{PbI_{2}}) = \sqrt{\left[\frac{\delta L_{PbI_{2}}}{\delta C_{Pb}} \cdot u(C_{Pb})\right]^{2} + \left[\frac{\delta L_{PbI_{2}}}{\delta C_{I}} \cdot u(C_{I})\right]^{2}} = \sqrt{\left[C_{I}^{2} \cdot u(C_{Pb})\right]^{2} + \left[2 C_{Pb} C_{I} \cdot u(C_{I})\right]^{2}} = \sqrt{\left[(3.11 \cdot 10^{-3})^{2} \cdot 0.18 \cdot 10^{-3}\right]^{2} + \left[2 \cdot 1.56 \cdot 10^{-3} \cdot 3.11 \cdot 10^{-3} \cdot 0.35 \cdot 10^{-3}\right]^{2}} = 3.8 \cdot 10^{-9}$$

W celu wyznaczenia wartości rozpuszczalności PbI₂, obliczono masę PbI₂ zawartą w objętości 100 cm³. Zauważono przy tym, że liczba moli PbI₂ jest równa liczbie moli jonów Pb²⁺.

$$1,56 \cdot 10^{-3} \, mol - 1000 \, cm^3$$

 $x_{Ph} \, mol - 100 \, cm^3$

$$x_{Pb} = \frac{1,56 \cdot 10^{-3} \, mol \cdot 100 \, cm^3}{1000 \, \text{cm}^3} = 1,56 \cdot 10^{-4} \, mol$$

$$u(x_{Pb}) = \sqrt{\left[\frac{\delta x_{Pb}}{\delta C_{Pb}} \cdot u(C_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^3}{1000 \, cm^3} \cdot u(C_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^3}{1000 \, cm^3} \cdot 0.78 \cdot 10^{-3}\right]^2} = \mathbf{0.78 \cdot 10^{-4}} \, \mathbf{mol}$$

Masa molowa PbI₂ wynosi $M_{PbI_2} = 207 g + 2.127 g = 461 g$

$$1 \, mol - 461 \, g$$

 $1,56 \cdot 10^{-4} \, mol - x \, g$

$$x = \frac{461 \, g \cdot 1,56 \cdot 10^{-4} \, mol}{1 \, mol} = \mathbf{0,072} \, \mathbf{g}$$

$$u(x) = \sqrt{\left[\frac{\delta x}{\delta x_{Pb}} \cdot u(x_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 g}{1 mol} \cdot u(x_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 g}{1 mol} \cdot 0,78 \cdot 10^{-4} mol\right]^2} = \mathbf{0.036 g}$$

Ostatecznie, doświadczalna rozpuszczalność PbI₂ oraz jej niepewność wynosi

$$R = 0.072 g/100 cm^3 H_2 O$$

 $u(R) = 0.036 g$

5.3. Wpływ wspólnego jonu na rozpuszczalność

5.3.1. Obliczenia doświadczalne

Stężenie C₁ roztworu po drugim sączeniu wyliczono analogicznie jak stężenie C₁.

$$C_{I}^{'} = \frac{C_{w} \cdot I_{p_{2}}}{I_{w}} = \frac{3.99 \, mM \cdot 10.5}{25} = 1.7 \, mM$$

$$u(C_{I}^{'}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{I}^{'}}{\delta C_{w}} \cdot u(C_{w})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{I}^{'}}{\delta I_{w}} \cdot u(I_{w})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{I}^{'}}{\delta I_{p_{2}}} \cdot u(I_{p_{2}})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{I_{p_{2}}}{I_{w}} \cdot u(C_{w})\right]^{2} + \left[\frac{-C_{w} \cdot I_{p_{2}}}{I_{w}^{2}} \cdot u(I_{w})\right]^{2} + \left[\frac{C_{w}}{I_{w}} \cdot u(I_{p_{2}})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{10.5}{25.5} \cdot 0.40 \, mM\right]^{2} + \left[\frac{-3.99 \, mM \cdot 10.5}{(25.5)^{2}} \cdot 1.1\right]^{2} + \left[\frac{3.99 \, mM}{25.5} \cdot 1.1\right]^{2}} = \mathbf{1.8} \, mM}$$

Podobnie jak w poprzednim punkcie wyznaczono stężenie jonów PbI₂.

$$C'_{Pb} = \frac{1}{2} C'_{I} = 0.84 \, mM$$

$$u(C'_{Pb}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C'_{Pb}}{\delta C'_{I}} \cdot u(C'_{I})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot u(C'_{I})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot 1,8 \, mM\right]^{2}} = \mathbf{0.90} \, mM$$

Liczbę moli Pb²⁺ w 100 cm³ wyliczono z proporcji

$$0.84 \cdot 10^{-3} mol - 1000 cm^3$$

 $x_{Pb}^{'} mol - 100 cm^3$

$$x'_{Pb} = \frac{0.84 \cdot 10^{-3} \, mol \cdot 100 \, cm^3}{1000 \, \text{cm}^3} = \mathbf{0.84 \cdot 10^{-4}} \, mol$$

$$u(x_{Pb}^{'}) = \sqrt{\left[\frac{\delta x_{Pb}^{'}}{\delta C_{Pb}^{'}} \cdot u(C_{Pb}^{'})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^{3}}{1000 \, cm^{3}} \cdot u(C_{Pb}^{'})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^{3}}{1000 \, cm^{3}} \cdot 0.90 \cdot 10^{-3}\right]^{2}} = \mathbf{0.90 \cdot 10^{-4}} \, \mathbf{mol}$$

Ilość Pb rozpuszczonego w 100 cm³ wyliczono również przy użyciu proporcji

$$1 \, mol - 461 \, g$$

$$0,84 \cdot 10^{-4} \, mol - x' \, g$$

$$x' = \frac{461 \, g \cdot 0,84 \cdot 10^{-4} \, mol}{1 \, mol} = \mathbf{0,039} \, g$$

$$u(x') = \sqrt{\left[\frac{\delta x'}{\delta x'_{Pb}} \cdot u(x'_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 \, g}{1 \, mol} \cdot u(x'_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 \, g}{1 \, mol} \cdot 0,91 \cdot 10^{-4} \, mol\right]^2} = \mathbf{0,042} \, g$$

Rozpuszczalność PbI₂ oraz jej niepewność wynosi zatem

$$R = 0.039 g/100 cm^3 H_2 O$$

 $u(R) = 0.042 g$

5.3.2. Obliczenia teoretyczne

Liczba moli Pb²⁺ w roztworze użytym do określenia wpływu jonu wspólnego na rozpuszczalność, jest sumą jonów pochodzących z roztworu o objętości 44cm³ i dodania do niego 15cm³ 0,05M Pb (NO₃)₂.

Liczbę moli Pb²⁺ w objętości 44 cm³ wyznaczono z proporcji, korzystając z wyznaczonego wcześniej stężenia C_{pb} jonów Pb²⁺ w roztworze.

$$1,56 \cdot 10^{-3} \, mol - 1000 \, cm^3$$
$$x_{44_{p_b}} \, mol - 44 \, cm^3$$

$$x_{44_{pb}} = \frac{1,56 \cdot 10^{-3} \, mol \cdot 44 \, cm^3}{1000 \, \text{cm}^3} = \mathbf{0,686 \cdot 10^{-4}} \, mol$$

$$u(x_{44_{Pb}}) = \sqrt{\left[\frac{\delta x_{44_{Pb}}}{\delta V_{44}} \cdot u(V_{44})\right]^{2} + \left[\frac{\delta x_{44_{Pb}}}{\delta C_{Pb}} \cdot u(C_{Pb})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{C_{Pb}}{1000 \, cm^{3}} \cdot u(V_{44})\right]^{2} + \left[\frac{V_{44}}{1000 \, cm^{3}} \cdot u(C_{Pb})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1,56 \cdot 10^{-3} \, mol}{1000 \, cm^{3}} \cdot 0,2 \, cm^{-3}\right]^{2} + \left[\frac{44 \, cm^{-3}}{1000 \, cm^{3}} \cdot 0,18 \cdot 10^{-3} \, mol\right]^{2}} = \mathbf{0,079 \cdot 10^{-4} \, mol}$$

Liczbę moli Pb²⁺ w objętości 15 cm³ 0,05 M Pb (NO₃)₂ również wyznaczono z proporcji.

$$0.05 \cdot mol - 1000 \, cm^3$$

 $x_{15m} \, mol - 15 \, cm^3$

$$x_{15_{pb}} = \frac{0.05 \, mol \cdot 15 \, cm^3}{1000 \, \text{cm}^3} = 7.50 \cdot 10^{-4} \, mol$$

$$u(x_{15_{p_b}}) = \sqrt{\left[\frac{\delta x_{15_{p_b}}}{\delta V_{15}} \cdot u(V_{15})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{0.05 \, mol}{1000 \, cm^3} \cdot 0.2 \, cm^3\right]^2} = \mathbf{0.10 \cdot 10^{-4} \, mol}$$

Całkowita liczba moli Pb²⁺ w 59cm³ roztworu wynosi

$$x_{59_{pb}} = x_{44_{pb}} + x_{15_{pb}} = 8.19 \cdot 10^{-4} \, mol$$

$$u(x_{59_{mb}}) = \sqrt{(u(x_{15_{mb}}))^2 + (u(x_{44_{mb}}))^2} = \sqrt{(0.1 \cdot 10^{-4})^2 + (0.079 \cdot 10^{-4})^2} = \mathbf{0.13 \cdot 10^{-4}}$$

Znając liczbę moli wyznaczono stężenie molowe C'Pb z proporcji

$$8,19 \cdot 10^{-4} mol - 59 cm^3$$

 $C'_{Ph} mol - 1000 cm^3$

$$C'_{Pb} = \frac{8,19 \cdot 10^{-4} \, mol \cdot 1000 \, cm^3}{59 \text{cm}^3} = 13,88 \cdot mM$$

$$u(C_{Pb}^{"}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{Pb}^{"}}{\delta x_{59_{Pb}}} \cdot u(x_{59_{Pb}})\right]^{2} + \left[\frac{\delta C_{Pb}^{"}}{\delta V_{59}} \cdot u(V_{59})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1000 \, cm^{3}}{V_{59}} \cdot u(x_{59_{Pb}})\right]^{2} + \left[\frac{-x_{59_{Pb}} \cdot 1000 \, cm^{3}}{V_{59}^{2}} \cdot u(V_{59})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1000 \, cm^{3}}{59 \, cm^{3}} \cdot 0,13 \cdot 10^{-4}\right]^{2} + \left[\frac{-8,19 \cdot 10^{-4} \cdot 1000 \, cm^{3}}{(59 \, cm^{3})^{2}} \cdot 0,2 \, cm^{3}\right]^{2}} = \mathbf{0,22 \, mM}$$

Wiedząc, że iloczyn rozpuszczalności jest wartością stałą, wyliczono również stężenie C' korzystając ze wzoru (1).

$$C_{I}^{''} = \sqrt{\frac{L_{PbI_{2}}}{C_{Pb}^{''}}} = 0,7400 \, mM$$

$$u(C_{I}^{"}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{I}^{"}}{\delta L_{PbI_{2}}} \cdot u(L_{PbI_{2}})\right]^{2} + \left[\frac{C_{I}^{"}}{\delta C_{Pb}^{"}} \cdot u(C_{Pb}^{"})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{\sqrt{C_{Pb}^{"}}} \frac{1}{2 \cdot \sqrt{L_{PbI_{2}}}} \cdot u(L_{PbI_{2}})\right]^{2} + \left[\sqrt{L_{PbI_{2}}} \cdot \frac{\sqrt{C_{Pb}^{"}}}{2} \frac{-1}{(C_{Pb}^{"})^{2}} \cdot (u(C_{Pb}^{"}))^{2}\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{\sqrt{13,88 \, mM}} \frac{1}{2 \cdot \sqrt{7,6 \cdot 10^{-9}}} \cdot 3,8 \cdot 10^{-9}\right]^{2} + \left[\sqrt{7,6 \cdot 10^{-9}} \cdot \frac{\sqrt{13,88 \, mM}}{2} \cdot \frac{-1}{(13,88 \, mM)^{2}} \cdot (0,22 \, mM)^{2}\right]^{2}} = \mathbf{0,0059 \, mM}}$$

Po wytrąceniu osadu pomiędzy roztworem nasyconym a osadem ustala się stan równowagi dynamicznej opisanej równaniem (2) (w roztworze występuje nadmiar Pb²⁺ pochodzący od Pb(NO₃)₂).

$$C_{Pb}^{"} = \frac{1}{2} C_{I}^{"} = \mathbf{0.3700} \, mM$$

$$u(C_{Pb}^{"}) = \sqrt{\left[\frac{\delta C_{Pb}^{"}}{\delta C_{I}^{"}} \cdot u(C_{I}^{"})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot u(C_{I}^{"})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{1}{2} \cdot 0,0059 \, mM\right]^{2}} = \mathbf{0,0030 \, mM}$$

Wyznaczono liczbę moli Pb²⁺ w 100cm³ z proporcji

$$0,3700 \cdot 10^{-3} mol - 1000 cm^{3}$$

 $x_{Pb}^{''} mol - 100 cm^{3}$

$$x_{Pb}^{"} = \frac{0.3700 \cdot 10^{-3} \, mol \cdot 100 \, cm^{3}}{1000 \, \text{cm}^{3}} = \mathbf{0.3700 \cdot 10^{-4}} \, moli$$

$$u(x_{Pb}^{"}) = \sqrt{\left[\frac{\delta x_{Pb}^{"}}{\delta C_{Pb}^{"'}} \cdot u(C_{Pb}^{"})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^{3}}{1000 \, cm^{3}} \cdot u(C_{Pb}^{"})\right]^{2}} = \sqrt{\left[\frac{100 \, cm^{3}}{1000 \, cm^{3}} \cdot 0,0030 \cdot 10^{-3}\right]^{2}} = \mathbf{0,0030 \cdot 10^{-4}} \, \mathbf{mol}$$

Następnie obliczono masę PbI₂ zawartą w objętości 100 cm³.

$$1 \, mol - 461 \, g \\ 0,3700 \cdot 10^{-4} \, mol - x' \, g$$

$$x'' = \frac{461 g \cdot 0.3700 \cdot 10^{-4} mol}{1 mol} = 0.01706 g$$

$$u(x') = \sqrt{\left[\frac{\delta x''}{\delta x''_{Pb}} \cdot u(x''_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 g}{1 mol} \cdot u(x''_{Pb})\right]^2} = \sqrt{\left[\frac{461 g}{1 mol} \cdot 0,0030 \cdot 10^{-4} mol\right]^2} = \mathbf{0,00013} g$$

Teoretyczna rozpuszczalność PbI₂ oraz jej niepewność wynosi

$$R = 0.01706 g/100 cm^3 H_2 O$$

 $u(R) = 0.00013 g$

6. Wnioski

- zakładając, że w sali laboratoryjnej panowała temperatura zbliżona do 25 stopni C, błąd względny iloczynu rozpuszczalności wyliczonego doświadczalnie wynosi 12,6 %. Jest to zatem dość dokładna wartość, natomiast chcąc zniwelować ów błąd do minimum, należałoby znać wartość teoretyczną L_{PbI2} dla temperatury, która akurat panowała w pomieszczeniu. Należy jednak przy tym pamiętać, że obliczenia stężeń jonów Pb²⁺ i I⁻ również obarczone są niepewnościami, które powodują zawyżenie błędu doświadczalnego L_{PbI2}. Dzieje się tak z dwóch przyczyn: niepewność związana z objętością (miarki pipet obarczone są niedokładnością) oraz prawdopodobne ryzyko, że wyjściowe stężenie molowe KI mogło być podane z niewielkim odchyleniem,
- błąd rozpuszczalności PbI₂ równej 0,039g/100cm³ względem wyliczonej, teoretycznej wartości jest równy 128,6%. Jest to bardzo wysoka wartość, jednak należy zauważyć, że w obliczeniach teoretycznych korzystano ze zmierzonych wcześniej aktywności próbek, a ostateczna niepewność jest prawie o dwa rzędy wielkości mniejsza od tej z wartości doświadczalnej. Tutaj po raz kolejny rolę odgrywa czynnik związany z niepewnością pipet używanych do mieszania roztworów oraz zmienna temperatura pomieszczenia,
- wspólny jon spowodował spadek rozpuszczalności co jest zgodne z przewidywaniami.